ପି. ଏସ୍. ସାୱନୀ

ବନାମ

ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଫେବୃଆରୀ 7, 1996

କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ବି. ଏଲ. ହଂସାରିୟା, ନ୍ୟାୟାଧିଶଦ୍ୱୟ]

ସେବା ଆଇନ :

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶର ବେତନ ବୃଦ୍ଧି ମଞ୍ଜୁର-ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ-ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ବେତନ-ହାରରେ ପହଞ୍ଚିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାର୍ଷିକ ବେତନବୃଦ୍ଧି ଦିଆଯିବ- ଏହା ପରେ ବେତନବୃଦ୍ଧି ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଦରମା ଗଠନ କରିବ-କିନ୍ତୁ ଏହା ଅନ୍ୟ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ-ସ୍ଥାନୀୟ ଭତ୍ତା-ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ବେତନ-ହାରକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କଲେ, ତେଣୁ ପଞ୍ଜାବ ବେତନ ହାର ସମ୍ପର୍କରେ ମାସିକ 100 ଟଙ୍କା ବଦଳରେ 20 ଟଙ୍କାରେ ସ୍ଥାନୀୟ ଭତ୍ତା ଗ୍ରହଣୀୟ -ଚତୁର୍ଥ ବେତନ ଆୟୋଗଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୁପାରିଶ କରାଯାଇଥିବା 20 ପ୍ରତିଶତ ଅତିରିକ୍ତ ଦରମା-ଯେହେତୁ ଏହି ସୁପାରିଶକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇନାହିଁ, ତେଣୁ ଅତିରିକ୍ତ ବେତନର 20 ପ୍ରତିଶତ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକାରିତା :ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1525/1994 ।

ଚଣ୍ଡିଗଡ଼ସ୍ଥିତ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର 13.12.91 ତାରିଖର O.A. ସଂଖ୍ୟା 857-CH/89ର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ।

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ଆବେଦନକାରୀ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଶ୍ରୀମତୀ କନୱଲଜିତ୍ କୋଚର ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ରାଣୀ ଛାବ୍ରା । ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ 13 ଡିସେମ୍ବର, 1991ରେ O.A. ସଂଖ୍ୟା 857/CH/89 ରେ ଚଣ୍ଡିଗଡ଼ ବିଚାରପୀଠର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ଆଦେଶରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦାବିକୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଖାରଜ କରିଦେଇଛନ୍ତି ।

ଆବେଦନକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ । ସେ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଡିସେମ୍ବର 3, 1987 ରେ C.A. ସଂଖ୍ୟା 3685/87 ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆବେଦନକାରୀ ନଭେମ୍ବର 1978ରୁ 2,000 ଟଙ୍କାରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଉଥିବା ଦରମା ପୁନଃନିରୀକ୍ଷଣ ପାଇଁ ହକଦାର, ବାର୍ଷିକ ବୃଦ୍ଧି ସହିତ 100 ଟଙ୍କା ଯାହା ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇନଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆଦେଶ ପାରିତ କରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ବର୍ତ୍ତମାନର ବେତନ ହାର 1400 ରୁ 2100 ଟଙ୍କା ଥିଲା, ଯାହାକୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ 2200 ରୁ 4000 ଟଙ୍କାକୁ ସଂଶୋଧିତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ 1.1.1986 ରୁ ମାସିକ 3700 ରୁ 5300 ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂଶୋଧିତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେପରି ଅନୁଚ୍ଛେଦ 4 ରେ ପ୍ରତି-ଶପଥପତ୍ରରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯାହା ଏହିପରି ଦର୍ଶାଯାଇଛି :

> "ଏହି ମାନ୍ୟବର ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ, ଚଣ୍ଡିଗଡ଼ ପ୍ରଶାସନ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦରମା ନଭେମ୍ବର, 1978ରୁ 1400-60-1700-EB-75-2000-EB-100-2100 + 100ଟଙ୍କା ବିଶେଷ ଦରମା ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିଲା । ଚଣ୍ଡିଗଡ଼ ପ୍ରଶାସନର ଚିଠି ସଂଖ୍ୟା : 334 (IH)-3-88/1592 ତାରିଖ 28.1.88, ଅନୁବନ୍ଧ R-1 ଭାବରେ ସଂଲଗ୍ନ । ତାଙ୍କୁ 2000ଟଙ୍କା ସ୍ଥିତିରେ ଦକ୍ଷତା ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ପାର କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଚଣ୍ଡିଗଡ଼ ପ୍ରଶାସନର ଚିଠି ସଂଖ୍ୟା : 619-IH-(3)-88-1951 ତାରିଖ 28.1.88 ତାଙ୍କ ଦରମା 1.11.79 ଠାରୁ 2,000 ରୁ 2100 + 100 ଏସ୍.ପି.କୁ ବୃଦ୍ଧି କରିଥିଲେ ।"

ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ସରକାର ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବେତନ ହାରକୁ ଅନ୍ୟଙ୍କ ଦରମା ସହିତ ସମାନ ଭାବରେ 3700 ଟଙ୍କାରୁ 5300 ଟଙ୍କାକୁ ପୁନଃନିରୀକ୍ଷଣ କରିଛନ୍ତି । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ ହେଉଛି ଯେ ସେ ଦ୍ୱିବାର୍ଷିକ ପରିବର୍ତ୍ତେ 1400 ଟଙ୍କାରୁ 2100 ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବେତନ ହାରରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ବାର୍ଷିକ ବୃଦ୍ଧି ଏବଂ ସମୟ ସମୟରେ ଏହାର ଆନୁପାତିକ ପୁନଃନିରୀକ୍ଷଣ ପାଇବାକୁ ହକଦାର । ଏହା ଦେଖାଯାଉଛି ଯେ ଜାନୁଆରୀ 28, 1988ତାରିଖର କାର୍ଯ୍ୟପଞ୍ଜା ଦ୍ୱାରା, କାର୍ଯ୍ୟଦକ୍ଷତା ପ୍ରତିବନ୍ଧକକୁ W.E.F. ନଭେମ୍ବର 1, 1979 ଉଠାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହା ପରେ ତାଙ୍କର ବାର୍ଷିକ ବେତନ ବୃଦ୍ଧି 100 ଟଙ୍କା ଦିଆଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ସେ 1.11.80 ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସର୍ବୋଚ୍ଚ 2100 ଟଙ୍କାରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ । ସଂଶୋଧିତ ହାରରେ 1.11.1981ଠାରୁ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଦରମା ଭାବରେ 100 ଟଙ୍କା ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହା ଦେଖାଯାଉଛି ଯେ

ପଞ୍ଜାବ ଢାଞ୍ଚାରେ ଏକ ନିୟମ ଅଛି ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ 100 ଟଙ୍କା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଦରମା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଥିଲା । ଫଳସ୍ୱରୂପ ଯେତେବେଳେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ପ୍ରତି କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ 100 ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ହେବ, ବାର୍ଷିକ ବୃଦ୍ଧି ଭାବରେ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେବ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ବେତନ ହାରରେ ପହଞ୍ଚିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାର୍ଷିକ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ । ବେତନ ହାରର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସୀମାରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ, ବାର୍ଷିକ ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ବେତନ ହାରର ଅଂଶ ହେବ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଦରମା ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ, କାରଣ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ବେତନ ହାରରେ ପୁନରୀକ୍ଷଣ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ନହେବା ଏବଂ ବାର୍ଷିକ ବୃଦ୍ଧି ଆରମ୍ଭ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ପ୍ରତିବର୍ଷ 100 ଟଙ୍କା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଦରମା ପ୍ରଦାନ ସ୍ଥିର କରିବାର ହକଦାର ହେବେ । ଯଦି ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟରେ ବେତନ ହାର ପୁନର୍ବାର ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ଦରମାଠାରୁ ଅଧିକ ହୁଏ, ତେବେ ଦରମା ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସୀମାରେ ପହଞ୍ଚିବା ମାତ୍ରେ ପୁଣି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବେତନର ଅଂଶବିଶେଷ ହେବ ଏବଂ ବେତନ ହାରର ଅଂଶବିଶେଷ ହେବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଯଦି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଯୁକ୍ତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ, ତେବେ ଏହା ଦ୍ୱୈତବାଦ ସୃଷ୍ଟି କରିବ, ଅର୍ଥାତ୍, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଗୋଟିଏ ବେତନ ହାର ଏବଂ ସମାନ ଅବସ୍ଥାପିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲାଗୁ ହେବ । ଯଦି ସେହି ଦ୍ୱୈତବାଦକୁ ଜାରି ରଖିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଏ, ତେବେ ଏହା ଆହୁରି ଜଟିଳତା ସୃଷ୍ଟି କରିବ, କାରଣ ସମାନ ଭାବରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସମାନତା ପାଇଁ ଦାବି କରିବେ । ତେଣୁ, ଆମେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରୁଛୁ ଯେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶ ଏବଂ ବାର୍ଷିକ ବୃଦ୍ଧି ମଞ୍ଜୁର କରିବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆବେଦନକାରୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଉପଯୁକ୍ତ ବେତନ ହାରର ସର୍ବାଧିକ ସୀମାରେ ପହଞ୍ଚି ନାହାଁନ୍ତି, ସେ ସମୟ ସମୟରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ବାର୍ଷିକ ବୃଦ୍ଧି 100 ଟଙ୍କା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ।ଏହା ପରେ, ଏହା ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବେତନ ଭାବରେ ଗଠିତ ହେବ । ଏହି ନିୟମ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ, ପରବର୍ତ୍ତୀ ପୁନରୀକ୍ଷଣ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାର୍ଷିକ 100 ଟଙ୍କା ବେତନ ବୃଦ୍ଧିର ଗଣନା ପରେ ଯେତେବେଳେ ଦରମା ସର୍ବୋଚ୍ଚରେ ପହଞ୍ଚିଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଏହା ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଦରମା ଗଠନ କରିବ ଏବଂ ବେତନ ହାରର ଅଂଶ ହେବ ନାହିଁ । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ସେହି ପଦ୍ଧତିରେ ବିଧି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଏବଂ ଯଦି ପୂର୍ବରୁ ପରିଶୋଧ କରାଯାଇ ନାହିଁ, ତେବେ ବକେୟା ଦେୟ ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଏହା ପରେ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଏ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ପଞ୍ଜାବ ଢାଞ୍ଚା ସହିତ ସମାନ ଭାବରେ ସ୍ଥାନୀୟ ଭତ୍ତା ପାଇବାକୁ ହକଦାର । ଯେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ବିକଳ୍ପ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେ ତାଙ୍କର ବିକଳ୍ପ ଦେଇନଥିଲେ । ତେଣୁ ସେ ପଞ୍ଜାବ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଭଳି ସ୍ଥାନୀୟ ଭତ୍ତା ପାଇବାକୁ ହକଦାର । ବିବାଦରେ ଆମେ କୌଣସି ଯଥାର୍ଥତା ପାଉନାହୁଁ । ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ସ୍ଥାନୀୟ ଭତ୍ତା ନିର୍ବିଶେଷରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଞ୍ଜାବ ବେତନ-ହାରରୁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ବେତନ-ହାରକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିବା ବିକଳ୍ପ । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ବେତନ-ହାର ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ଥାନୀୟ ଭତ୍ତା ଗ୍ରହଣୀୟ । ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଯେ, କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଭତ୍ତା 20 ଟଙ୍କା, ଯେତେବେଳେ ପଞ୍ଜାବ ନିୟମାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ 100 ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ମାସିକ 80 ଟଙ୍କା ଛାଡ଼ କରିବା ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ସହିତ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସୁସଙ୍ଗତ । ଏଥିପାଇଁ କୌଣସି ବେଆଇନ କାର୍ଯ୍ୟ ନାହିଁ ।

ଏହା ପରେ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଏ ଯେ ସଂଶୋଧିତ ବେତନ ହାର ବ୍ୟତୀତ, ଆବେଦନକାରୀ ମଧ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଚତୁର୍ଥ ବେତନ ଆୟୋଗ ଦ୍ୱାରା ସୁପାରିଶ କରାଯାଇଥିବା 20% ଅତିରିକ୍ତ ଦରମା ପାଇବାକୁ ମଧ୍ୟ ହକଦାର । ଯେହେତୁ ଏହା ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇନଥିଲା, ତେଣୁ ସେ ଅତିରିକ୍ତ ବେତନର 20 ପ୍ରତିଶତ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି ।

ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକୁ କେବଳ ଉପରୋକ୍ତ ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

ଜି.ଏନ୍.   ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।